

U KRIVO VRIJEME NA KRIVOM MJESTU

Marija je sjedila ispod velikog oraha koji je hladom prekrivao trećinu dvorišta. Uobičajeno je uživala u pogledu na dvorište susjede Ružice koje je bilo prepuno živine. Susjeda je imala više od pedeset kokoši i tko zna koliko gusaka, purica i svih vrsta pataka. Kod nje je uvijek bilo živine svih veličina, od malih pilića do poprilično velikih purana. Marija je posebno obožavala gledati patke. One su joj uvijek bile melem za dušu. Razmišljala je kako bi bilo lijepo da uz svojih pet kokoši ima i desetak pataka. Taman toliko ima mjesta u kokošinjcu i ne bi ju to posebno opteretilo. Zamišljeno je pogledala u svoje kokoši koje su odmarale malo dalje od nje raširivši krila kako bi se što bolje rashladile. Zamišljala je kako bi ta slika izgledala upotpunjena s malim patkama. Iz opuštajućeg razmišljanja probudilo ju je glasno mijaukanje crnog mačka koji je dvorištem došao do nje. Bio je to mačak susjeda Jože koji živi preko ceste. Navikao je da svaki dan dođe kod Marije na porciju salame. Nasmiješila se i posegnula za već pripremljenim kolutićima na malenom stoliću uz njenu stolicu za ljuljanje.

– Dobar dan Crni. Evo, tu je tvoja porcija.

Mačak je pojeo salamu i izvalio se pored njenih nogu. Zadovoljno se smješkala. Obožavala je tog mačka, a i on nju. Pustila ga da mirno prede pored nje i zagledala se u kokoši koje su uporno ležale u hladu. Učinilo joj se da jedna fali. Pogledala je bolje. Doista jedne nije bilo. Pogledom ju je tražila po dvorištu.

'Mora negdje biti. Sigurno se nekamo zavukla u hlad', razmišljala je.

Ne vidjevši je, odluči pogledati u kokošinjac. Na sreću kokoš je bila tamo. Zasjele je na nekoliko jaja.

– Ma vidi ti nje. Ti hoćeš sjediti na jajima.

U prvih mah, Mariji se učini da je bez veze imati kvočku jer joj je ovih pet kokoši više nego dovoljno, no onda se sjeti kako bi ovu situaciju mogla iskoristiti i imati male pačice. Staviti će pod kvočku pačja jaja. Ushićena svojom idejom otišla je kod susjede, kupila 10 pačjih jaja i stavila ih pod kvočku.

...

Prolazeći dvorištem Mariji se učinilo da je čula pijuk maloga pilića. Pogledala je u susjedovo dvorište, no pijuk se ponovio, ali kao da je dolazio iz njenog kokošinjca. Zbunjena prišla je kokošinjcu.

'Moguće je susjedov pilić dolutao ovamo', mislila je.

Pijuk je dolazio ispod kvočke koja je mirno sjedila na pačjim jajima. Marija podigne kvočku. Između jaja bio je tek izlegli pilić.

– Pilić! – izusti iznenađeno.

Trenutak je stajala ne znajući što bi, a onda je uzela pilića, a kvočku vratila na preostala jaja. Požurila je u kuću.

– Ivane, vidi što imam!

– Što?

– Vidi što nam se izleglo.

– Nama se izleglo? Pa to je pilić.

– Da, pilić.

– Kako? Pa zar nisi kupila pačja jaja?

– Jesam, ali izgleda da je jedno bilo kokošje.

– Pa kako to nisi vidjela?

– Ma nemam ti pojma. Meni su sva izgledala ista. Sva su bila iste veličine.

– I što sad?

Bilo je to pravo pitanje. Što učiniti sada s tim pilićem? Kvočka treba sjediti još tjedan dana na jajima i tek će se onda izleći pačići. Što do tada s pilićem? To im zaista sada nije trebalo.

– Daj ga susjedi. Oni imaju piliće pa nek' bude s njima – predloži Ivan.

– Imaš pravo.

Marija je otišla do ograde i pozvala susjeda koji je upravo nosio hranu patkama. U trenu je odlučila prešutjeti da se pilić izlegao iz pačjih jaja koje je kupila od njih. Rekla je susjedu da je našla pilića za kojeg misli da im je pobjegao kroz ogradu što je i ranije bio čest slučaj.

– Mi nemamo tako male piliće. Sigurno je došao od susjeda s druge strane – reče susjed.

– Ali, oni nemaju piliće – izusti Marija ne znajući što bi pametnije rekla.

– Ma sigurno imaju. To je tek izleglo pile pa ih još niste vidjeli kod njih u dvorištu.

Proletjelo joj je glavom da mu ipak ispriča odakle pilić, ali kakve koristi od toga. Opet ga ne bi uzeo jer što će samo s jednim malim pilićem. Pozdravila se sa susjedom i otišla u kuću.

– Ivane, ništa od susjeda. Neće pile.

– Ma daj! I što ćemo sad?

– Nema nam druge nego zadržati ga.

Ivan je otišao u poljoprivrednu apoteku po koncentrat za piliće, a Marija je našla kartonsku kutiju u koju je stavila posudu za vodu i posudu za hranu. Pilića je pokrila krpom da mu ne bude hladno.

...

Uobičajeno uživanje u hladu oraha Marija je upotpunila s još jednim članom. Na sunce, nekoliko metara od stolice, stavila je kutiju s pilićem. Imao je sve što mu treba i bio je na toplom. Kvočka je i dalje sjedila na preostalim jajima, a Marija je razmišljala o trenutku kada će se izleći pačići i kada će ih spojiti s pilićem. Hoće li ga prihvatiti ili odbaciti? Zamišljala je kako zajedno trče dvorištem, do puta i nazad. Pogledala je prema poluotvorenim dvorišnim vratima upravo u trenutku kada je kroz njih dolazio crni susjedov mačak. Bilo je vrijeme za njegov uobičajeni popodnevi obrok. Naravno da nije zaboravila na njega. Pripremljeni kolutići salame bili su na malom stoliću. Dohvatila je par kolutića i čekala. Mačak je došao do kutije s pilićem, zastao, naglo skočio u nju, zgrabio pilića te potrčao dvorištem nazad prema putu. Marija se šokirala, a onda žurno potrčala za njim. Dotrčala je do susjedove ograde. Mačak je mirno sjedio na dvorištu i nezainteresirano gledao prema cesti.

– K vragu! – izustila je. – Zapamtit ćeš ti to! Nema više salame za tebe!

Ljutito ga pogledala, zaprijetila mu mahanjem desne ruke s ispruženim kažiprstom i sa suzom u oku krenula preko ceste.

Stjepan Crnić, Zagreb